

Друго изобретение на Маркони е така нареченото „фототелефонътъ“, което прилика на телефона, само че сандъчето му е малко по-голъмо и на него има матовъ стъкленъ кръгъ.

Ето какъ единъ посетител описва една своя среща съ Маркони:

— Елате по-близу! — ми каза Маркони. — Дигнете слушалката и натиснете слабо зеленото бутонче на горната тръба.

Матовиятъ кръгъ блесна съ жълта свѣтлина.

— Извикайте силно „ало“! — каза Маркони.

Въ сѫщия мигъ върху матовия кръгъ се появи красива женска глава, която ми каза: „Моля“.

— Това е моята секретарка — ми поясни Маркони. За сега тя е едничката *абонатка* на фототелефона, който построихъ между работилницата и кантората.

*

До последни дни на живота си Маркони се занимаваше съ научна и изобретателска дейност. Неговите изобретения сѫ многообразни и заслугите му за науката и човѣчеството — грамадни.

Маркони непрекъснато прекарваше въ работилницата си. Още въ най-рани часове той е вече тамъ, всрѣдъ множество уреди за опити и нови апарати, чиито тайни само той познава. Като Едисона, и той си позволяваше само на обѣдъ по нѣколко минути почивка.

На 20 юлий т. г. неочекванъ сърдеченъ ударъ раздѣли великия изобретател отъ работата му.

Следъ опѣлото на покойния въ Римъ, въ присъствието на всички видни лица на Италия, тленните му останки бѣха пренесени въ гр. Болония, гдео бѣ погребанъ съ най-голѣми почести.

Цѣлото човѣчество тѣжгува за загубата на великия италиянски учень.